

FOAIA ILUSTRATĂ

În Monarchie: $\frac{1}{4}$ an fl. 1.50; 1 an fl. 6
În România: $\frac{1}{4}$ an lei 5.—; 1 an lei 20

Apare în fiecare Duminică

Redacțiunea și Administrațiunea:
Strada Măcelarilor Nr. 21

Anul I

Sibiu, 24 Februarie (8 Martie) 1891

Nr. 8

E vremea. . .

E vremea să ne înțelegem
Iubitul meu, să ne înțelegem,
Că nu mai ești cum ai fost ieri?
Să alungăm nădăjduirea
Iubitul meu, nădăjduirea,
Că va mai fi ce a fost ieri?

Da, bine ții! Să ne înțelegem
Iubitul meu! Să ne înțelegem,
Că nici nu poți vorbi de ieri,
Că n'are loc nădăjduirea,
Iubitul meu, nădăjduirea;
C'a fi ce nu a fost nici ieri. . .

* * *

Și crești, că doar' îmi pare rău?
Ferească sfântul. . .
De ați: răsună glasul tău
De-a rînd cu vîntul;
Așa de trist și tânguios
Să plîngi ca dînsul —
N'ai glas atît de dureros
Să-mi stoarcă plînsul,
Să simt regret, că te-am pierdut.
Nu, nici-odată!
Nici pe moment nu te-am avut,
Vremea-i uitată
Cînd mai credeam, că mă iubesci —
Rămâi cu bine!
Tu-ți pleci privirea și simțesci
Doruri senine
Călcînd pămîntul răbdător — — —
Vesel 'mi-e cîntul
Privesc în soare, nu am dor
Să ved pămîntul!

1890 Decembrie.

Lucreția Suciu.

Anica fata de împărat.

Poveste din Bihor, de T. Daul.

Au fost odată un împărat și o împărăteasă, și mai aveau și dela D-țeu o fată frumoasă, de care nu s'a mai pomenit și nu avea seamên pe sub soare, — pentru aceea tatăl-seu nici-cînd nu-i dedia slobozenie să ese afară din curți.

Dar' fata asta de împărat, de care vă povestesc, era și ea fată ca toate fetele, și 'i-ar fi plăcut și ei să meargă la ședetoare, — căci întîiu să vă spun, că cum era sus în codinții,¹⁾

pe fereastă vedea și ați și mâne, cum mergeau fetele ținîndă-se de mîna, — și ea se supăra foarte, că nu poate să meargă.

Pe acea vreme era la curtea împăratului o babă bătrîna, care avea o fată servitoare, și fetei împăratului 'i-ar fi vrut plăcut mult să poată vorbi cu ea, deci într'o ți cînd toți curtenii erau duși de acasă la vînat, — fata împăratului țiise cîtră fata babei: tata numai mă lasă la ședetoare, dacă tu te fîgăduiesci că vei grijă de mine, — ear' eu pentru bunătatea ta îți voi da drept rîsplată un vas de galbeni.

— Te voiu îngrijă, rîspuse fata babei.

După-ce se făcî seara tîrziu se duseră la ședetoare, și era plină casa de ficiori și fete frumoase. Ficiorii după datină se puseră cu toții să șeață lîngă fete, numai lîngă fata împăratului nu se puse să șeață nici un ficior măcar.

Fata împăratului se mîhni vedînd cum toți își petrec și numai pe ea singură o părăsesc, — deci făcî semn cîtră fata babei să ese afară. Și după-ce eșiră afară din casă fata împăratului începî a se ruga lui D-țeu să-i aducă și p'al ei june, să-l poată vedea ședînd lîngă ea, ca și lîngă celelalte fete.

Și după-ce se rugă Anica, fata împăratului, se duse eară în casă cu servitoarea, — și nu se așea bine, cînd și bate cineva la ușe, — și întră înlăuntru un june, cu cisme cu pinteni și cu potcoave de cal, îmbrăcat cătănesce, care cum vedî pe Anica se așea lîngă ea și începî a o desmerda, și cînd fuse cîtră meada-noapte se sculă de lîngă ea și merse cîtra casă.

Anica vedînd, că junele ese afară din casă se sculă și ea și merse după el să-l petreacă, dar' cînd trecî pragul ușii, junele se perdî și nu-l mai vedî nime nicăiri.

Și cînt tort a tors fata babei în trei seri, 'l-a adunat tot ghem și 'l-a pus în poală la fata de împărat.

În seara următoare earăși a venit junele și s'a pus lîngă fata de împărat, și earăși a început a o desmerda, dar' Anica vicleană fiind. într'aceea legă firul dela tort de haina junelui, și cînd fuse la mețul nopții, junele eară se duse ca în seara trecută, și Anica ținea de fir cu mîna, și s'a dus

¹⁾ Etagiu.

tot după el cu fata babei până s'a gătat tot ghemul și ajunseră până în morminți și acolo vedură un foc mare ca-și-când ar arde un car de lemne și pe ficiorul cel cu haine cătănesci sufulcat la mâni până în cote și ținea o furcă cu patru coarne frigând doi morți, — și fata de împărat nefricoasă, voi să meargă până acolo, dar' nu o lăsă fata babei, — și atunci se întoarse înapoi amărîtă.

În seara următoare eară a venit junele în șeđetoare, dar' fata de împărat fugi de lîngă el, și dîse junele cătră Anica: de ce nu-ți place de mine? Dacă nu-ți place de mine să scii, că precând vei merge acasă mamă-ta e moartă!

— Dacă va muri vom îngropa-o, răspuse fata de împărat, și precând merse acasă află pe mamă-sa moartă și după-ce o îngropă, earăși se duse seara în șeđetoare și earăși veni junele la Anica, fata de împărat, se aședă lîngă ea, dar' Anica nu-l lăsă, ci se trase la o parte.

Atunci ear' dîse junele cătră Anica: de ce nu-ți place de mine? Să scii, că precând vei merge acasă vei afla pe tatăl-tău mort!

— Dacă va fi mort, îl vom îngropa, răspuse fata de împărat, — și merse Anica cătră casă și află pe tatăl ei mort, și după-ce-l îngropă și pe el ca pe mamă-sa în seara următoare earăși se duse cu servitoarea, adecă cu fata babei la șeđetoare.

Într'un târđiu ear' veni junele la șeđetoare și când ajunse la ușe strigă:

Junele: Un' Ilie.

Anica: Iud' Ilie.

Junele: Judecată.

Anica: Precopată

Junele: Rapșon.

Anica: Capșon.

Junele: Eși afară!

Anica: Ba io ȑo,

Că mẽ tem de D-ȑo.

Junele: Da de cine?

Anica: Chiar de tine!

De păpușă

În căldărușă.

Junele: Țing la ușă!

și întră înlăuntru în casă și se duse lîngă Anica să șeadă, dar' nu-l lăsă, ci se trase earăși la o parte, ear' junele dîse: Anică, de ce nu-ți place de mine? — să scii, că precând vei ajunge acasă vei cădè moartă! — Dacă voiuri muri, mẽ vor îngropa, răspuse fata împăratului; și atunci ea se duse cătră casă, că era trecut acum međul nopții, și când ajunse acasă dîse Anica cătră fata babei: după-ce voiuri muri în ȑori de dimineață, ia la tine toate cheile curților și te dî la găbănaș,²⁾ și-ți ia bani de cheltuială câți ai de lipsă, eară după aceea te dî și chiamă meșteri, zidari, se spargă păretele de lîngă mine, unde voiuri fi eu moartă, și pe acolo prin spărtura aceea să mẽ scoateți și să mẽ duceți la groapă, — dar' nime să nu-mi ducă copârșeul³⁾ pe drum, ci tot prin fundul șanțurilor, pe unde nu este cale bătută,

până veți ajunge la trei holumburi, adecă la trei hotare, și acolo să mẽ 'ngropați!

Fata babei ascultă porunca fetei de împărat și făcù toate după-cum îi spuse.

Precând se înseră, junele cel cu cisme cu pinteni, cu potcoave de cal și cu haine cătănesci ear' veni la șeđetoare, — și dacă află, că Anica nu-i înlăuntru, se întoarse înapoi în morminți și începù a fluera într'o fluera de soc așa de puternic, încât toți morții se strînseră roată după el, — și le porunci să-i spună, că unde e Anica îngropată?

Morții dîseră, că nici ei nu sciu unde e îngropată. Atunci junele începù a bate morții cu un sbiciu de foc foarte cumplit, pentru-că nu sciu să-i spună unde e îngropată Anica, — și de acolo se luară și se duseră la curțile împăratului, și când ajunseră acolo începură a bate ușile și curțile până-ce toate le dărîmară, ca să le spună, că unde e îngropată Anica, dar' de acolo se auđi un glas prin ușe: nu s'a dus Anica!

Atunci se luară pe drum și începură a plesni drumul să-i spună, că unde e îngropată Anica? dar' pe acolo eară se auđi glas: pe drum nu s'a dus Anica!

Atunci vedënd morții, că nu o află pe Anica unde e îngropată, se duseră mănioși în morminți dimpreună cu junele cel cu haine cătănesci.

Acolo la trei hotare, unde era îngropată Anica, la câțiva ani crescù în vîrful crucii o floare așa de frumoasă, încât ori-cine trecea pe acolo, tot la ea ținteă ochii.

Și a trecut odată pe acolo un ficior de împărat, și dacă vedù floarea aceea frumoasă dîse cătră cărauș să meargă să i-o aducă de acolo, dar' nu putù, căci precând voi să pună mîna pe ea, floarea se făcù nevedută, — atunci merse la ea ficiorul cel de împărat și floarea dinaintea lui nu se ascunse, ci se lăsă să o rupă și o duse acasă la curtea lui și o puse într'un păhar de aur, și merse veste despre floarea aceea frumoasă, și veniau domni și baroni de cei mari să o vadă.

Și avea ficiorul cel de împărat o mamă bētrână, așa de bētrână, încât își ridica genele ochilor cu părăngele, și într'o noapte neputënd dormi de vremea bētrânețelor, începù a se uita și ea cu jele cătră floarea cea frumoasă din păhar, dar' deodată pe neașteptate vedù, că floarea din păhar se întoarse de trei-ori preste cap și se făcù din ea o fată așa de frumoasă, de nu avea păreche, și începù a căuta mîncările ce rămăsese de seara și toate le mînea, apoi ear' se făcù floare și se puse în păhar ca mai nainte. Când se făcù diuă toți se minunară, că cine a putut mîncă mîncările rămase dela cină, ear' bētrâna le spuse minunea cu floarea din păhar, că s'a făcut o fată, și că a mîncat toate mîncările.

Împăratul par'că nu credea astă minune și se puse și el într'o noapte să pîndească, dar' putù tot pîndi, că nu mai vedù nimic.

²⁾ Locul unde se păstrează banii. ³⁾ Sicriul, cosciugul.

Când se făcù ziua, deși mâncările erau mâncate toate de nu era nici urmă de ele, începù a înjura pe bătrâna lui, ca n'a vădùt nimic și că l'a făcut prost de toată noaptea și-a pierdut somnul.

Atunci se puse ficiorul împăratului să străjuească, și el vădù floarea de trei-ori dându-se preste cap, și vădù o fată frumoasă de-ți fugeau ochii după ea, mai vădù cum își petrecea cu mâncările și cu beuturile ce rămase de seara, — și cum ședea chiar pe scaunul lui nu se putù răbda, ci o întrebă: în ce chip ai îndrăsnit să te faci floare, și din floare fată mândră?

— Așa, bine, că și eu sùnt fată de împărat, cum ești tu ficior de împărat!

Atunci țise ficiorul împăratului cătră mama sa să-i dea prânțul lui afară, să dea la fata ceea ce s'a făcut din păhar să mănânce, fiindcă acum nu mai era floare ca mai nainte, după-ce-și puse ochii odată pe ea ficiorul de împărat, — dar' se temea foarte, că tatăl-seu fiind mândru o va împușca. Și când veni vremea prânțului, atunci țise împăratul cătră ficior să aducă înaintea lui și pe fata cea din păhar, că nu-i va face nici o supărare, numai să prânzească toți laolaltă.

Ficiorul împlini voia tatălui seu și vădënd acum împăratul, că cât poate fi de frumoasă, îi țise să meargă la cununie cu ficiorul lui?! Dar' fata țise cu umilință, că acum nu poate să meargă, fiindcă atunci un lucru foarte mare i-se va descoperi; dar' se făgădui, că mai târziu va merge.

La câtă-va vreme fata de împărat aduse doi prunci cu pèrul de aur, și ficiorul împăratului se bucura de aceasta foarte, și acum, fiindcă trecuseră câțiva ani, eară se rugă de ea să meargă la cununie.

Anica, ca să nu-i strice voia țise, că va merge, numai să nu se tânguiască mai pe urmă, și atunci țise cătră ficiorul împăratului să meargă înainte, că și ea va merge în urma lui.

Și precând ajunseră la biserică, deodată se auđi glas de om nevădùt: „Anică, Anică, ai gândit, că nu voiu putè pune mâna mea pe tine?!“ și precând se gâtară vorbele aceste ea cădù leșinată la pământ, și era mai ca moartă.

Ficiorul împăratului atunci luă pe Anica în trăsura și merseră înderët, dar' precând ajunseră acasă găsiră pe cei doi copii cu pèrul de aur morți și Anica de jele se puse cu brațele pe ei și începù a se tângui țicënd: „Câte fete vor face ca mine, — așa se păteasă, cum am pățit eu“.

Acesta fuse lucrul ce-l spuse mai nainte când țicea, că nu va merge la biserică, deoarece-jele ju-nele cel cu haine cătănesci, care era strigoiu, a tot pândit-o să-i mai poată face odată un necaz, și acum

Încălecai p'o șea etc. . .

Sfârșitul unei îndelungate vrăsmășii.

(Cu ilustrațiune.)

În ținutul muntos, aspru, puțin îmbelșugat în produse, dar' bogat în mărețe scenerii naturale, acolo unde principatul Montenegro se mărginesce cu provincia turcească Albania, locuiesc o populațiune nu prea deasă, slavă și albaneză. Stând mai alătura de drumul cel mare, pre care a străbătut chiar și în țerile orientale ale Europei cultura apuseană, încungiurați de vîrfuri puțin roditoare și despărțiți tot prin ele unii de alții, ei sùnt oameni cu puține trebuințe, vênjoși, aspri de fire, curagioși, întreprindători și îndrăzneți, dar' și iubitori de o neatîrnare personală, care face adese ca membrii diferitelor familii, deși aparținători aceleiași comunități, să-și stee ca străinii unii în fața altora. Resultatul acestei stări de lucruri este, că adese-ori din cauza pășunatului, din cauza pagubelor ce pricinuesc unii turmelor altora, din cauza unor vorbe, ce la vr'o ocaziune oare-care își aruncă unii altora, se nasc între ei frecări, certe și vrăsmășii, care în vederea caracterului răsbunător al lor, țin nu numai țile și săptămâni, ci chiar ani întregi. Și membrii unei familii își dau toată silința și folosesc ori-ce ocazie, pentru a face tot reul ce-l pot, membrilor celeilalte familii, chiar-și-când unul sau altul din ei personal, n'a avut nici o cauză specială de vrăsmășie. Timpul însă, timpul, care a vădùt puternice împărății prăbușindu-se și popoare slabe și nebăgate în seamă înălțându-se, timpul, care toate le schimbă și le preface, țimpesce în cele din urmă ascuțitul urei și potolesce focul vrăsmășiei, mai ales dacă mai vine la mijloc și „inima“. — Petru, flăcăul mândru, avut și cu mare trecere la ai sei, a întâlnit în una din țile pe plaiul muntelui pe Milena, frumoasa și de toți iubita fecioară, fata căpeteniei familiei învrăjbite cu familia sa. Potecul îngust nu-i lăsă să se încungiure unul pe altul, trebuiră se treacă unul prlungă altul, privirea unuia se cufundă în privirea celuilalt și de aci înainte ghița dintre ei se topesce. Încă o întâlnire din întâmplare și o a treia, earăși „din întâmplare“ au apropiat cu desevêșire inimile lor unele de alta, și calea spre împăcare a celor doue familii, ce se vrăsmășeau pe moarte, era deschisă. Primelor încercări timide ale Milenei de a îndupleca prin mama sa gândul tatălui ei, rămaseră fără rezultat. Dar' Milena nu-și perdù curagiul, repeti încercările, și rugămintele ei și ale mamei și iubirea, ce tata avea pentru frumoasa și buna sa fică, le succese în fine se înfrângă rezistența acestuia. Petru din parte-și făcù și el ce putù, pentru-ca o încercare de apropiere din partea contrară se nu fie respinsă. Astfel se obli calea pentru împăcarea vrăsmășilor. Câțiva flăcăi, soți de ai lui Petru, luară pe preotul din comuna lor, îl puseră călare, îi detere în mână o ramură de finic, semnul păcii, și îl însoțiră pe drumul cătră satul vecin, unde erau părinții Milenei. În numele căpeteniei lor, a tatălui lui Petru, făcură propunerile de împăcare, preotul era mărturie, că ele nu sùnt numai o stratagemă; oamenii Milenei, sătui și ei de îndelungata vrăsmășie, nu opuseră pedeci de neînvinș, și în scurt timp atât de îndelungat învrăsmășii se întruniră la un loc neutral, preotul binecuvântă legătura de pace făcută între ei și binecuvântă legătura încheiată între inima Milenei și a lui Petru, care chezășuia că „îndelungata vrăsmășie“ s'a schimbat în prietenie durabilă și de folos tuturor.

Biserică, școală, educație

— **Reuniunea învățătoarească** gr.-cat. „Mariana“ își va ține adunarea sa generală la 16 Martie a. c. în Năseud. Cu ocaziunea acestei adunări se va lua o hotărâre relativ la modificările ce prin Înalțul minister s'cer în statutul reuniunii și se vor ține și câteva prelegeri practice, anume: O prelegere practică din deprinderile verbale și mentale în clasa I. de băieți, prin învățătorul Petru Tofan. O altă prelegere practică din comput în clasa I. de fetițe, prin învățătorul Alexandru Pop. Herbart: Biografie, principiile pedagogice și influența acestora asupra pedagogiei moderne, disertațiune de Iuliu Pop. Tesă de discuțiune asupra ocupațiilor domestice ale școlărilor, de Clement Grivase. Propunere relativă la statorirea planului de prelegere special prin învățător. — **Dar.** Domnul George Șandor, proprietar în Murș-Cuișdu, a dăruit pentru școlarii săraci, care cercetează școala gr.-ort. din această comună, cărți, tăblițe, creioane, pene, hârtie și alte recuizite de școală în valoare de 42 fl. v. a. — **Pentru instrucțiunea învățătoarelor** dela asilele de copii s'au făcut din partea consiliului de direcțiune al preparandiei de învățătoare din Cluj dispozițiile necesare pentru înființarea, prelungă preparandiei, a unui institut pentru instrucțiunea învățătoarelor de asile. Proiectul s'a prezentat ministrului de culte. — **La despărțirea ierarhică a Românilor de Sârbi.** „Biserica și Școala“ din Arad aduce scirea, că procesul pentru despărțirea ierarhică a Românilor din Mehala lângă Timișoara decâtă Sârbi s'a resoltv dîlele trecute prin sentență decâtă tabla regească din Budapesta. În sensul acestei sentențe comuna bisericăscă română primesce dela Sârbi jumătate din toate realitățile bisericii comune, ear' în bani suma de 23.134 fl. 80 cr. ca desdaunare pentru biserica și școala comună, care rămâne proprietate a Sârbilor.

Literatură și știință.

— **Noul leac în contra ofitei — cantaridele.** Profesorul Dr. Liebreich, din Berlin, a făcut societății medicale de acolo o comunicare asupra noului leac în contra tuberculosei, descoperit de d-sa. Sala ședințelor societății medicale gemea de lume. Spre marea surprindere a tuturor, noul leac s'a dovedit a nu fi altceva decât cantaridele, gândacii de turbare, folosiți la boalele externe încă de pe timpul lui Hipocrat. Ele sînt cunoscute în dose mai mari și ca otravă puternică lucrând asupra stomachului, intestinelor și beșiceii. Tincturile dobândite până ađi pe cale neempirică din cantaride, nu permiteau o dosare sigură. De aceea s'a și cam evitat întrebuintarea lor ca medicament intern. Astfel cantaridele au continuat a se aplica mai mult ca medicament extern. Doctorul Liebreich scoate acum prin anumite proceduri din cantaride principiul activ, cantaridinul, un corp cristalin, care se poate dosa exact, și după-ce-l combină ca acid cu Kali, îl introduce în corp prin injecții subcutane. Resultatele dobândite par mulțumitoare, deși medicamentul nu a fost întrebuintat până acum decât în casuri de ftisie a gîtului. Virchow a declarat, că medicamentul lui Liebreich a eșit la iveală cu o mulțime atât de mare de probe bune, încât el prestează fără îndoială în contra ftisiei laringelui cel puțin atâta ca medicamentul lui Koch, poate ceva mai mult. — A apărut de sub tipar în Iași **Istoria Românilor** pentru clasele primare de ambele sexe, de A. D. Xenopol. — **Societatea geografică română din București** se va întruni în adunare generală obligatoare la 3/15, 4/16, 6/17 Martie 1891, la 8¹/₂ oare seara, în sala de ședințe a senatului. Ședințele vor fi presidate de Maiestatea Sa regele Carol. Programa lucrărilor: În

diua de 3/15 Martie, 8¹/₂ oare seara: 1. Darea de seamă anuală a dlui secretar general George I. Lahovari. 2. Dl Ionescu-Gion: Schițe geografice din secolul XVII. 3. Dl Nacian: Importanța geografică în țeara noastră. 4. Dl George I. Lahovari: Ôltul. În diua de 4/16 Martie, 8¹/₂ oare seara: 1. Raportul comisiunii asupra premiilor „General G. Manu“, „Grigore Cozadini“, „Dr. C. Hepites“ și „Ioan Fêtu“. 2. Dl Drăghiceanu M.: Isoarele de păcură. 3. Dl Buzoianu G.: Determinismul în geografie. 4. Dl Botea C.: Despre captarea apelor minerale. În diua de 5/17 Martie, 8¹/₂ oare seara: 1. Dl Brăescu N.: Basarabii în Putna. 2. Dl Dr. Constantinescu B.: Studiul geografic la noi. 3. Dl Demetrescu I. (Ploiesci): Despre filoxeră. 4. Presentarea socotelilor pe anul 1890 și votarea budgetului pe 1891. 5. Reînoirea biroului și a comitetului. — **Societatea științifică și literară din Iași** și-a inaugurat cursurile libere, Duminecă la 17 Februarie, prin o conferență a dlui A. D. Xenopol, despre „Importanța asociațiilor în dezvoltarea culturai“. Programa celorlalte cursuri este: Luni, 18 Februarie, dl Xenopol: „Istoria veche a Românilor“ și A. Șutu despre „Arta la Greci“. Mercuri, 18 Februarie, dl V. C. Butureanu: „Chimia experimentală“: „Teoria Atomică“ și Dr. Socor despre „Simțul vederii“. Sâmbătă, 23 Februarie, dl I. Găvănescu despre „Introducerea în filosofie“: „Concepțiunile despre lume“ și Gr. Alexandrescu despre „Legislație și moravuri“. Tiktin; „Despre întroducere în limbistică“. — **Conferența unui învățat Român la Viena.** Citim în „Românul“: În urma invitațiunii ce i-s'a făcut de societatea archeologică-filologică din Viena, dl Gr. G. Tocilescu, care se reîntorcea din Italia în România, a ținut Joia trecută în 14/27 Februarie, o conferență asupra monumentului triumfal al lui Traian din Dobrogea. Conferența a fost ținută în sala universității vieneze sup președința domnului Hartel, rectorul universității, și în fața unui numeros public din lumea științifică. Succesul conferenței a fost deplin. — **Revista pedagogică a dlui V. Petri** „Școala Română“, are în Nr. 5 următorul cuprins: Istoria biblică în școala elementară. — Cunoștințe din istoria educațiunii și instrucțiunii. — Lecțiuni practice din geometria poporală. — Școala și familia. — Date statistice dela conscripțiunea din urmă. — Circulare pentru „Școala Română“. — Scrieți toți! — Concurs literar. — Necrolog.

Teatru, muzică și arte preste tot.

— **Comitetul teatrului național** din București a primit după-cum spune „Timpul“, pentru a juca în această stagiune, piesa dlui colon. Merișescu, intitulată „Stăpânii noștrii“, apoi o altă piesă; „Marin și Suzana“, o scenă făcută pentru a fi reprezentată la 10 Maiu cu ocaziunea festivităților ce se vor arangia atunci, în onoarea jubileului de 25 ani a suirei pe tron a Maiestății Sale regelui Carol I. Suzana, o tineră țerancă, doarme lângă copilașul ei de 5 ani, și vede în vis pe Marin rănit și îngrijat de M. Sa regina. Visiunea apare în fundul scenei în timpul somnului. Când Suzana se deșteaptă este foarte îngrijată de acest vis, dar' curând se liniștesce, căci Marin se întoarce din rebel și îi povestesc suferințele sale, cum s'a bătut, cum a fost rănit la Smârdan și a fost îngrijat de M. Sa regina. El își sărută copilul și-l sfătuiesc să fie un bun român, un bun oștean. Scena se termină printr'o nouă visiune, care reprezintă pe M. Sa regina rugându-se pentru familia ostașilor. Scrierea este în frumoase versuri și plină de sentimente patriotice.

— **Cântăreață română.** Doamna Darclée (Hartulary), își continuă reprezentațiile cu succes strălucit în vestitul teatru „Della Scala“ din Milan. Diarele italiene din acest oraș sînt pline de laude pentru această cân-

tăreață, pre care unele nu hesitează a o numi a doua Patti. — Diare din Budapesta aduc scirea, că în luna lui Martie vor începe în „Teatrul popular“ reprezentațiile unei trupe de operă italiană din Milan, a cărei primadonă va fi tocmai doamna Darclée. Ca Români nu putem decât să ne bucurăm și să-i dorim și în capitala Ungariei succesele splendide, de care se bucură în Milanul cel atât de iubitor de arta musicală.

— **Reprezentațiile de opere** la București prin o societate de artiști indigeni se continuă. S'a dat și opera „Faust“. „România Muzicală“ susținând, ca și mai in-

ainte, că opere mari numai cu elemente române nu se pot da, arată, că prima-dona angajată I. Villa n'ar fi tocmai una din cele mai nimerite acușiții, dar' că artistul român Teodorescu, având o frumoasă voce de bas, un joc admirabil și punând un adevărat studiu în rolurile sale, merită să fie încurajat.

— Hora „Liga Română“ este cea mai nouă bucată musicală, care va apăre în N-rul dela 1 Martie al revistei „România Musicală“ din București.

Sfîrșitul unei îndelungate vrășmășii.

Economic.

— **Păstrarea șuncilor afumate.** Adese se întemplă, că șuncile sau alte cărnuri afumate se strică în parte sau cu totul. Drept mijloc sigur se recomandă pachetarea cărnurilor afumate în hârtie de pergament, care a fost stat timp de 1 oră în oțet ferbinte. Cărnurile astfel împachetate se așază într'o lădiță printre multă cenușe. Lădița trebuie ținută închisă. Deasemnea se pot păstra cărnații afumați.

Meserii, industrie, comerț.

— **Deposit de modele de mărfuri în București.** Sub auspiciile mai multor camere comerciale din orașele mai de frunte ale Franciei, s'au pus la cale formarea unui sindicat de industriași și fabricanți, care se stabilească legături mai vii cu România. Spre acest scop se va stabili în București un deposit de eșantioane (mustre) și un birou pentru primirea de comande.

Călătorii, descoperiri, invenții.

— **Fotografii în colorii.** Abia o jumătate de secol, și ce schimbări colosale s'au produs în arta fotografiei. Când Daguerre a început să fixeze pe plăci de sticlă muiate în soluțiune de nitrat de argint chipul obiectelor, ce stăteau în fața acestei sticle, toată lumea era surprinsă și încântată de aceste chipuri negative, pre care le puteam vedea numai, dacă țineam sticla în un anumit unghi față de razele luminei, și și atunci așa că, ce era alb în realitate, în chip se arăta negru, și ce era negru în realitate se arăta alb. În curând însă ajunseră oamenii se tracteze și hârtia cu soluțiuni de nitrat de argint, astfel că punând sticla cu negativul pe o hârtie de aceste și expunând apoi pe amândouă luminii soarelui, care produce schimbări în acele chemicalii, pe hârtie se producea earăși negativul chipului de pe sticlă, adică pozitivul corăspunđător realității: albul alb, întunecosul întunecos. Dar' fotografiile aceste la lumină se schimbau, se îngălbeiau, se întunecau, încât după câțiva ani nu mai cunosceai ce reprezintă. Și, — apoi ce necaz era pe bietul om să stea câte 20—25—30 secunde înaintea aparatului fără a clinti din ochi, dacă voia, ca numai cât de cât mutra să ese

bine în fotografie! Acum merge lucrul cu mult mai înte; în 4—5—7 secunde cel mult lucrul e isprăvit, fotografia este „de minune“ bună, mai ales dacă o și retușează fotografu, ca să măgulească mușterilor. Resultatul acesta s'a dobândit prin inventarea de noue metode de a prepara placa de sticlă cu colodiu, gelatină de argint bromat și cu alte materii chimice, astfel ca să poată fi conservate și folosite în stare uscată, nu umedă ca până aci. Mai acum câțiva ani fotografu Anschütz din Lyssa a construit un aparat ingenios, care-i permite să fixeze chipul unui obiect pe plăci de aceste uscate, chiar dacă ele au fost expuse nu o secundă întreagă, ci numai 0.03 secunde. Pe calea aceasta dînsul a reușit să facă în 3 pătrare de secundă (0.72) 24 de fixări succesive, așa că e în stare să iee paserea în sbor, calul în fugă, schimbările ce se produc prin emoțiune în un interval anumit în fața omului ș. a. ș. a. Și de când s'au emancipat fotografii de lumina soarelui și se folosesc de lumina electrică, sau de lumina produsă prin arderea de praf de magnesium, ei sînt în stare se fotografeze și noaptea, sau pe fundul apelor, unde lumina soarelui nu străbate, ba au ajuns să construeze aparate, care fixează pe cale fotografică densitatea aerului, astfel că se pot face fotograme chiar despre vibrațiunile produse prin vocea omenească.

O problemă însă a rămas totuși încă nedeslegată: problema de a fixa fotografiile în colorile naturale ale obiectului. Invenții mai noue ne pun însă în perspectivă și deslegarea acestei probleme. Profesorul Vogel, una din autoritățile cele mai însemnate pe terenul fotografiei, și Englezul Trowbridge au reușit, ca prin anumite chemicalii (erytroinul roșu, cyaninul vînet și chlorofilul verde) se prepare placa de sticlă astfel, ca să nu fie susceptibilă numai pentru rașele de lumină violete și vi-nete, ci și pentru celelalte, și acum sînt în stare să fixeze pe plăci tractate cu cyanin, aproape în adevărata lor culoare, galbinul unei rose și portocaliul unei portocale, colorii, care pe plăci obicinuite apar totdeauna întunecate. Calea de a ajunge la fotografiile în colorii este dar' deschisă.

În această stare a lucrurilor vine acum dela Paris o nouă veste. În ultima ședință a academiei de științe a făcut profesorul Lippmann comunicări, din care reese, că i-a succés, ca prin fotografii se reproducă nu numai forma, ci și culoarea obiectelor. Probele prezentate arătau prin reflexiune colorile naturale și în transparență colorile complementare.

La prepararea sticlelor, Lippmann se deosebesce prin aceea de antecesorii sei, că aplică o procedură fizică, nu chimică. Placa de fotografiat, avînd o lature aficiabilă și alta neaficiabilă de lumină, se pune în camera obscură întoarsă cu fața neaficiabilă către obiectul de fotografiat. Vis-à-vis de fața aficiabilă se așează o oglindă preparată cu argint viu, care reflectează rașele de lumină și provoacă fenomene de interferență, care au de resultat fixarea chipului obiectului pe placă. Tractarea mai de parte a placelor e apoi cea obicinuită. Cu această ocașiune observă Becquerel, că colorile se pot fotografia și pe place preparate pe cale chimică cu perchlorat de argint, dar' aceste fotografii se șterg earăși sub influența luminei. Deși dar' problema fotografiării colorilor nu e definitiv deslegată, totuși este mai mult ca probabil, că nu preste îndelungat timp va succede a afla procedura pentru a deslega cu succés această problemă.

— O ingenioasă invențiune română. Citim în „România“: Aflăm, că dñii Grigore Perna, mecanic la salinele Slănic, și Moise Theoharescu, primarul urbei Slănic (Prahova), au prezentat Maiestății Sale regelui o ingenioasă armă, care poate servi și cu un singur foc și cu repetiție, fiind deja brevetată în cele mai principale state din Europa și în America. Maiestatea Sa a observat cu minuțiositate

această armă, care apoi s'a și depus la ministerul de rășboi spre examinare și spre facerea cuvenitelor experiențe. Această invențiune română fiind de importanță, fără îndoială merită să fie încurajată.

De toate și de pretutindeni.

— Reuniunea femeilor române din Sibiiu își va ține a XXI-a adunare generală la 8 Martie anul curent în localul societății române de lectură în Sibiiu. — Reuniunea femeilor române gr-cat din Blaj și-a ținut I-a sa adunare generală la 22 Februarie în localitățile edificiului preparandial sub presidența doamnei Rosalia Munteanu. Reuniunea numără 105 membri, dintre care 14 fundatori, 21 pe vieată, 30 ordinari și 39 ajutători. Avearea reuniunii se urcă preste 1700 fl. v. a. Cu ocașiunea adunărilor generale viitoare s'a luat hotărîrea de a se ține și câte o disertațiune. — Reuniunea femeilor române din Făgăraș își va ține tot la 8 Martie adunarea sa generală în sala școalei române gr-ort. de acolo, avînd a-și alege noul comitet. — Reuniune română de femei s'a luat hotărîrea să se înființeze în comitetul Sătmar. Propunerea în această direcțiune au făcut-o mai multe doamne cu ocașiunea conferenței culturale, ținute de Români din acele părți la Baia-Mare în 17 Februarie. De presidență a comitetului provisor a fost aleasă doamna Leona Medan, secretari Dr. V. Lucaciu și Nicolae Nilvan. — Concert împreunat cu teatru se va arangia Duminecă în 8 Martie a. c. sub conducerea dlui G. Jianu în sala hotelului „Coroană“ din Oravița. Venitul curat în favorul corului vocal al bisericei ortodoxe. — Productiune teatrală-musicală în Boița se va ține Duminecă în 8 Martie n. decătră corpul învățătoresc dela școala gr-ort. română în sala școalei din această comună. Venitul e destinat pentru ajutorarea elevilor săraci dela această școală. — Concert împreunat cu teatru a arangiat la 13/25 Februarie în Alibunari „Reuniunea de cîntări gr-ort. română din Nicolinți“. — Petrecere cu joc arangiază comitetul arangiator al balului „Reuniunii femeilor române din Sibiiu“, la 7 Martie a. c. în sala hotelului dela „Împăraturul Roman“. Venitul curat se va folosi pentru scopurile școalei elementare de fete din loc. — Un nou institut de credit și de economii vor să înființeze mai mulți fruntași români din Făget și giur (Bănat). Capitalul de întemeiere e de 30.000 fl. în acții de câte 100 fl. Terminul de subscriere e până la 1 Martie st. v. la dl protopresbiter Sebastian Olariu în Făget. Numele institutului va fi „Făgetana“. — Reformă în de ale toaletei femeiesci. Sub presidența vicomtesei Huberton s'a înființat în Londra o „Reuniune pentru reforma portului femeiesc“. În critica ce se face portului femeiesc obicinuit se dice: că rochiile de ași sînt foarte iraționale, deoarece ce nu iau nici o privire la proporția părților corpului, fiind tocmai jos mai largi și deschise, făcînd cu îmbeșugare loc vîntului și frigului și necurăteniei de tot felul. Dar' nu numai atât, ci formînd numai un învîliș foarte larg și neadunat, împreună un maximum de greutate cu un minimum de căldură. Afără de aceea rochiile aceste sînt adevărate cătuși pentru picioare. „Risipirea de putere musculară“, trebuincioasă pentru a învinge prin picioare greutatea acestei draperii, se urcă la cel puțin 50%. O femeie, care îmbrăcă în o rochie modernă voesce să urce nisce scări are pentru fiecare treaptă să ridice cu picioarele cel puțin o greutate de 1—3 chilo, astfel că urcînd scările de 3 ori, trebuie să întrebuițeze atîta putere, cîtă îi trebuie unui bărbat pentru a urca scările de 10 ori. Portul bărbătesc dar', cu oarecare modificări reclamate de purtătoare, este idealul la care țintesce „reuniunea“ pentru reforma portului femeiesc. Noua rochie a „reformatoarelor“ este dar' un fel de pan-

taloni foarte largi, având însă chiar pliseuri și gamiseli, așa că seamănă mult cu rochia. Multe și repede schimbări moda nu va prea pute face cu acest fel de rochii-pantaloni „divided skirt“, dar' nici chiar reformistele încă nu au început să ese pe stradă cu portul lor cel nou, fără a pune încă o „poloneză“ preste el. Și așa revoluția în privința portului femeiesc se ține până acuma în margini foarte modeste.

— **Societatea de lectură a studenților români din Budapesta „Petru Maior“** la noua sa constituire și-a ales de președinte pe dl Nicole Șerban de Voila, drd în drept; vice-președinte: Iosif Blaga, st. fil.; secretar: Eugen de Leményi, st. jur.; cassar: Constantin Sotir, st. jur.; controlor: Ioan Petrovici, st. fil.; bibliotecar: Mihai Ciuta, st. jur.; econom: Petru Anca, st. jur.; redactor la foaia societății „Rosa cu ghimpii“: George Pop, st. fil.

— **Un dentist român din America.** Din America vine știrea, că la examenul general de doctorat și de absolvirea studiilor, ținut la colegiul de chirurgie-dentică din Filadelfia, tinerul Leon Velescu din România a obținut crucea de aur a premiului principal cu un succes rar, prezentând prelungă tesa în scris și o lucrare practică dentică, pre care profesorii examinatori au calificat-o de o perfecțiune rară. Tinerul Velescu va merge în toamnă la București, spre a începe practica acolo.

— **Dumas despre femei.** La noul volum din „Confesiunile“, ce tocmai publică Arsène de Haussaye în Paris, a scris Alexandru Dumas o prefață, în care ȳice despre femei cam următoarele: Cât privește pe femei, ele nu se supără nici-când pe bărbatul celebru, care povestesc în vileag despre amorul ce el a avut pentru ele, sau ele pentru el, sub condiția, că toată lumea să scie acest lucru. Laura nu ar face imputări lui Petrarca, doamna Récamier nu s'ar supăra pe Chateaubriand, și dacă doamna de Warens în cealaltă lume s'ar întâlni cu Jean Jacques, probabil, că cât ține vecia ea n'ar face, decât să-ȳ mulțumească, că o a adus în gurile oamenilor. Nici o femeie nu se supără pe gurile rele, care o fac celebră... Ai dreptate să susții, că toate femeile au una și aceeași istorie: Amorul. Împregiurările, particularitățile, persoanele se pot schimba, faptul și simțirea rămâne tot una și aceeași. Femeile sunt sau nu sunt iubite, iubesc sau nu iubesc, când se află în încurcătură cu afacerile inimii lor, vin la noi să ne întrebe ce să facă, pentru-ca apoi să facă aceea ce lor le place. Ele iubesc din toată inima, și nu sciu cât de necredincioase au fost; ele sunt inconsolabile, și totuși nu au altă dorință mai ferbinte, decât să fie consolate. Cu toată serioșitatea voiesc să ne convingă despre complecta răcire a inimii lor, dar' în același moment simt în pept earăși bătăile primului lor simțământ. Multe sunt acele, ceré ne înșeală, dar' și mai multe acele, care fără să scie, se înșeală pe sine înșiși. Aceeași femeie ne povestesc de două, de trei-ori aceleași necazuri, aceleași supărări ale inimii, dar' par'că uită, că e vorba de doi sau de trei bărbați cu totul deosebiți; și totdeauna când ne povestesc despre cazul din urmă, a uitat pe cel de mai nainte. Și noi le ascultăm cu luare aminte, deși am mai auzit destule ori aceeași poveste. Acum ca și mai nainte e tot același lucru, dar' totuși ni-se pare ceva nou, ca toate, care sunt vecinice, ca soarele, ca viața. — Multe din ele, scăpate din luptele vieții, se apără din rășputeri în contra trecutului, în contra prezentului, în contra viitorului. În mijlocul societății indiferente ea rătăcesce fără țintă, dar' au fost oameni, care pentru ea au suferit, care pe ea o au urit, care pentru ea s'au ruinat, s'au desonorat, s'au omorât! Și în giurul ei rid, joacă, povestesc acele, care se mai află încă în arena, din care cealalte de mult au trebuit să ese, și

care sunt convinse, că toate câte s'au întâmplat altora, nu li-se vor întâmpla și lor! Câte lumi în o singură vieată!

Cronica săptămânii.

— **Proiectul de lege despre jurisdicțiunea consulară** a fost în ședința dietei dela 13/25 Februarie acceptat drept basă pentru desbaterea specială și în ședințele următoare s'a acceptat și în desbaterea specială, fără a i-se face esențiale schimbări. În ședința dela 4 Martie s'a prezentat un proiect de lege, pentru concesionarea unui împrumut cu premii în favorul fondurilor publice ale comunității bisericesci evanghelice și reformate. Din partea stâncei extreme s'a combătut proiectul, deoarece-ce ar oferi bisericii un ajutor în forma imorală a unui împrumut cu câștig. Casa a primit însă proiectul în urma deslușirilor date de ministrul Weckerle și de referentul Hegedüs. A urmat apoi răspunsul ministrului-president Szapáry la interpelețiunea lui Hélfy, în privința preținșilor nihilști, ce se află în Bulgaria. Ministrul-president luând cunoștință despre petrecerea de astfel de elemente în Bulgaria arată, că împreună cu guvernele altor staturi a atras atenția guvernului bulgar asupra acestei afaceri. Guvernul bulgar mulțumind pentru-că i-s'a atras atenția, potestează cu hotărîre în contra presupunerii, că el ar sprigini astfel de indiviđi și tendențele lor de rășturnare, deoarece-ce pentru Bulgaria activitatea astorfel de elemente nu poate fi decât desavantagioasă. Procederea guvernului bulgar a fost după părerea ministrului-president corectă și motivată, și recomandă a i-se lua răspunsul seu spre știință. Aceasta se și întâmplă. — După scirile aduse de „Pester Lloyd“ proiectul de lege despre asilele de copii se va pune la ordinea ȳilei în casa magnaților Luni la 9 Martie. În o scrisoare, pe care „Pol. Corresp.“ o primesce din Budapesta se contestă, că guvernul, cedând unor anumite curente confessionale și naționale, va modifica legea despre asilele de copii, sau că va amâna pe mai târđu desbaterea ei în casa magnaților. Din contră se susține, că proiectul pus la ordine în casa magnaților, nu va întâmpina vr'o rezistență serioasă, și nici nu i-se va face vr'o schimbare esențială. — În Cislaiania s'au făcut la 3 Martie alegerile de deputați în comunele rurale din Austria-de-jos, Boemia, Moravia, Galiția, Bucovina și Salsburgia, mai departe în orașele din Austria-de-sus și în două colegii electorale din Tirol. Resultatul e, că în Austria-de-jos partidul liberalilor a perdut toate mandatele, eșind învingători antisemiții și clericali, ear' în Boemia Cehii vechi au perdut până acuma 14 mandate, pe care le-au dobândit Cehii tineri. În Bucovina a reușit în cercul comunelor Cernăuți-Storojineți-Siret candidatul Românilor, baronul Eudoxiu Hurmuzachi, și în cercul Suceava-Rădăuți-Câmpulung tot candidatul Românilor Ioan Lupul. În cercul Wisnitz-Kosman a fost ales candidatul Rutenilor Dr. Wolan. În Galiția Polonii au perdut 8 mandate în favorul Rutenilor. — În România a isbucnit o crisă ministerială, care a avut de urmare demisiunea cabinetului Manu. Poziția ministeriului Manu, dela început n'a fost una din cele mai tari, fiind compus în majoritatea sa din conservatori moderati și în minoritatea sa din junimiști, întocmai precum e compusă și majoritatea camerei, în care junimiștii prin contingetul lor de capacitați au avut o înriurire hotăritoare. În senat, au conservatorii vechi în frunte cu Catargiu cea mai mare influență cari s'au hotărît a detrage cabinetului sprijinul lor. Ocașiune pentru manifestarea părerii lor în această direcție a oferit pertractarea în senat a proiectului de lege despre instrucțiunea publică. Ministrul instrucțiunii publice, T. Maiorescu, presentase

vechia lege de instrucțiune cu mai multe modificări, creșterea și astfel mai ușor va reuși să introducă oare-care îmbunătățiri legii de instrucție. După ce senatul în câteva ședințe desbătuse asupra proiectului, căruia i-se făcu și din partea senatorilor din partidul liberal, prin rostul dlui Sturdza, o aprigă opoziție, majoritatea hotărî cu 52 voturi contra 50 luarea dela ordinea zilei a proiectului. În urma acestui vot, ministerul și-a prezentat demisiunea. După o consultare cu cele mai distinse personaje politice din toate partidele, regele a însărcinat pe generalul Florescu, presidentul senatului, cu formarea noului cabinet. După consultări și pertractări de mai multe zile cabinetul s'a format, stînd în fruntea lui ca ministru-president fără portfoiu generalul Florescu, cunoscutul conservator și president al senatului. Cabinetul întreg poate fi privit ca un cabinet conservator, fiind portfoliurile cele mai importante în mâinele conservatorilor. Portfoiul internelor îl are Lascar Cătărgiu; al externelor, senatorul Exarcu, din minoritatea senatului; cel de finance, Vernescu; cel al instrucțiunii, Theodorescu; cel al lucrărilor publice Olănescu; cel al justiției, Isvoranu. Din cauza compoziției sale nu i-se atribue cabinetului o lungă durată. Fiindcă în vederea iubileului de 25 ani dela suirea pe tronul României a lui Carol I., iubileu, care se va ține la 20 Aprilie, regele Carol nu s'a învoit a-și da consimțământul pentru disolvarea parlamentului, este probabil, că noul minister va avea se obțină dela cameră numai votarea budgetului și a creditului pentru fortificațiuni, ear' după aceea se va disolva camera. — Din incidentul iubileului de 25 ani al suirei pe tron a regelui Carol, se vorbește, că între alți oaspeți vor veni la București și M. S. Împăratul și regele nostru, precum și împăratul Germaniei. — În Reichstag-ul german s'a îndeplinit ruptura între guvern și partidul liberal (Freisinnige). Cu ocaziunea pertractării proiectului despre premiile de serviciu pentru suboficieri, cancelarul Caprivi invită pe liberali a-i vota suma de 3¹/₂ milioane, necesare spre acest scop, ca astfel să dovedească, că nu sînt elemente ostile statului. Capul liberalilor, E. Richter, declară în numele soților sei de principii, că nu pot sprijini această cerere. În urma acestora ruptura a devenit definitivă și Caprivi a declarat, că cerînd trebuința va să se facă, ca legile să fie aplicate cu vigoare.

Glume.

„Sănătatea e cea mai scump'avuție“:
Eat'un proverb de o rară cuminție,
Dar' cine proverbul întei l-a rostit,
Desigur de boale, că n'a pătimit;

Ear' cine cu leacuri și medici s'ajută,
Acela, să-mi credeți fără dispută,
Mie 'mi va da toată dreptatea,
Că boala mai scumpă-i ca sănătatea.

Sciri personale.

— Dr. Victor Mihályi de Apșia, episcopul gr-cat. român al Lugojului, și-a sîrbat la 14 Februarie, încungiurat de capitulul și clerul gremial, a 16-a aniversare a consacrării sale de episcop. — Himen. Gorge Tomi, învățător gr-ort. în Cuvesci, și-a sîrbat cununia cu domnișoara Reveca Tomescu din Sistaroveț în biserica de acolo, la 10/22 Februarie a. c. — Coman Baca, fiul răposatului paroch C. Baca din Poplaca și Dobra Jurcoiu din

Rășinari, își sîrbează cununia lor la 8 Martie n. în biserica din Rășinari. — † Avram nobil de Kassan, c. și r. colonel în p., cavaler al ordinului austriac al Coroanei de fer cl. III., posesor al crucei p. merite militare (cu decorație de războiu), al medaliei de războiu și cavaler al ordinului grecesc al Mîntuitorului, un brav soldat și un credincios fiu al poporului, din al cărui sin a eșit, a răposat la 5 Martie în Sibiu, în vîrstă de 57 ani.

Deslegarea ghicitorii din nr. 5 este:

Dela A—B și dela C—D: Andreiu Șaguna; dela A—C, Armenia; dela C—B, Austria; dela A—D, Algeria; dela B—D, America

Deslegări nimerite ni-au trimis: Dem. Făgărășanu, Gherla; Silvia Rufan, Biserica-Albă; Aurelia Serb, Pilul-Mare; Flora Șerban, Gherla; Carolina Anca, C-Mănăștur; Vioara Magdu, Ecica-română; Nicolau Onciu, Uzdin; Ioachim Muntean, Gurariului; Leontina Moldovan, Boziaș; I. Muntean, Cudșir; Petru Rimbaș, Brad; Elena Borca, Petrovoselo; Ilie Georgescu, Poiana; Andron, Sara-vale; Sofia Cothișel, Certege; Cornelia Hodoș, Blaj; Dragina Barbulescu, Ecica-română; Mariți Aiteanu, Hăghig; Otilia Comșa, Adrian Cristea și Maria Bugneriu, Sibiu; Dănilă Sânzian, Maier; I. Pușcariu, Brașov.

La sortire s'a tras numele d-șoarei Mariți Aiteanu din Hăghig, căreia s'a dispus a se trimite colecția de cărți din editura Institutului Tipografic.

Ghicitură

de V. P. Harsianu.

7	6	V	5	12	11	oo	7
9	12	10	8	5	4	1	12
2	10	1	6	16	6	1	9
5	8	6	9	5	13	3	15
12	5	16	5	4	5	12	5
8	1	12	13	5	6	11	5
1	9	1	3	12	5	10	9
6	9	fl	15	7	9	ț	1

Înlocuindu-se numerii cu literele corespunzătoare, rîndurile cele două din mijloc, — atît cele horizontale, cît și cele verticale, — numesc pe un literat român și un op al seu, ear' celelalte 6 rînduri horizontale numesc, — în altă ordine: 1. Un poet din anticitate. 2. Un oraș în Franția. 3. Un port însemnat în Anglia. 4. O epidemie. 5. Un cetățean din America-de-Sud. 6. Un animal.

Corespondența foi.

— I. B., Petroseni (Zlagna). Ghicitura primă e prea de tot ușoară, cea trimisă în urmă are o inexactitate. — A. C. D., Blaj: „Gînduri de dor“, poesie în prosă, sînt de o lîngețime prea de totului tot. Așa ceva cel mult în versuri de o rară măiestrie s'ar face bine, în prosă însă își perde însemnătatea. — L. S. Ucuriș: Mulțumită pentru cele trimise; regretăm însă a nu pute folosi totul. O parte fiind publicată, nu o putem publica și noi. — I. P., Caransebeș: Am primit; asupra celor dorite s'au făcut dispoziții. — I. P. R., Rodna: Am primit. Toate însă nu le vom pute folosi. Asupra celorlalte s'a dispus cele dorite. — S. O., Săcărâmb: Pentru abonamente la „Romänische Revue“ a se adresa la direcțiune: Wien VIII., Feldgasse 15. — E. D., Sibiu: Spațiul cel îngust al foi noastre, nu ne permite publicarea unui raport atît de lung.

Editura Institutului Tipografic, societate pe acții în Sibiu. — Redactor responsabil: Dr. D. P. Barcianu.

Tiparul Institutului Tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.